

15 Όταν οὖν ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ ῥηθὲν διὰ Δανιὴλ τοῦ προφήτου ἑστὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω, 16 τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη, 17 ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος μὴ καταβάτω ἄραι τὰ ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ. 18 καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ μὴ ἐπιστρεψάτω ὀπίσω ἄραι τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ. 19 οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. 20 προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος μηδὲ σαββάτω. 21 ἔσται γὰρ τότε θλίψις μεγάλη οἷα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κοσμοῦ ἕως τοῦ νῦν οὐδ' οὐ μὴ γένηται. 22 καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σὰρξ· διὰ δὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς κολοβωθήσονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι. 23 Τότε ἐὰν τις ὑμῖν εἴπῃ· ἰδοὺ ὧδε ὁ χριστός, ἢ ὧδε, μὴ πιστεύσητε. 24 ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται καὶ δώσουσιν σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα ὥστε πλανᾶσθαι, εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς. 25 ἰδοὺ προεῖρηκα ὑμῖν. 26 ἐὰν οὖν εἴπωσιν ὑμῖν· ἰδοὺ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἔστιν, μὴ ἐξέλθητε· ἰδοὺ ἐν τοῖς ταμείοις, μὴ πιστεύσητε· 27 ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν, οὕτως ἔσται ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· 28 ὅπου ἐὰν ᾖ τὸ πῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἄετοί.

Το Σημεῖον της Παρουσίας.

Οι γλυκανάλατοι και συναισθηματικοὶ Χριστιανοὶ θεωροῦν τα παραπάνω σαν υπερβολικὴ και αποκρουστικὴ απαισιοδοξία. Σύμμαχοι του κόσμου, δεν μποροῦν να ιδοῦν την σφραγίδα του διαβόλου σ' αυτό που οι ἴδιοι επικροτοῦν. Ούτε μποροῦν να αναμετρήσουν το τεράστιο χάος που χωρίζει τον κόσμο από τον Θεό, γιατί τότε θα εἶναι αναγκασμένοι να παραδεχθoύν ότι το ἴδιο χάος χωρίζει και τους ἴδιους από τον Θεό.

Δεν μποροῦν λοιπόν να ανεχθoύν να εἶναι κανεὶς απαισιόδοξος για την σύγχρονη Βαβέλ. Εἶναι τόσο ικανοποιημένοι από την εποχή τους. Βλέπουν το μέλλον τόσο λαμπρό. Ο Χριστιανισμός γι' αυτούς εἶναι τόσο συμβατός με τον κόσμο και εἶναι τόσο ευχαριστημένοι γι' αὐτό, που δεν θα σε συγχωρήσουν ποτέ αν τους δείξης ότι πλανώνται.

Οραματίζονται στό μέλλον μια παγκόσμια ενωμένη Εκκλησία, με όλους τους ανθρώπους ενωμένους με τον δεσμό της αγάπης. Οι αιρετικοὶ των διαφόρων αποχρώσεων εἶναι γι' αυτούς “οἱ ἀδελφοὶ τους Χριστιανοί”, από τους οποίους τους εχώρισαν οι εγωῖσμοὶ και οι στενοκεφαλίες, παρωχημένων εποχῶν.

Παραδέχονται ότι υπάρχουν και δογματικὲς διαφορές, αλλά πῶς αυτές θα υπερπηδηθoύν από την αγάπη, ἢ για να μιλήσουμε πιο ανοιχτά, θα ξεχαστoύν από την “αγάπη”.

Τι σχέσι όμως έχει ἀρα γε αὐτή η δακρύβρεκτος “αγάπη” με την αγάπη του Θεοῦ; Πῶς μποροῦν να

ισχυρίζονται χωρίς να ντρέπονται, ότι έχουν περισσότερη αγάπη στην καρδιά τους από αυτήν που είχαν οι Άγιοι, οι οποίοι δεν μπόρεσαν να υπερπηδήσουν μ' αυτήν τους φράχτες που τους χώριζαν από την αίρεσι, αλλά απεναντίας τους έκαμαν πιο ψηλούς για να προστατεύσουν τα πρόβατα από τους λύκους;

Αλλά αυτό που παίρνουν για αγάπη προς τους ανθρώπους δεν είναι στην ουσία παρά αγάπη προς τον κόσμο. Είναι μια συνθηκολόγησις με το ψέμα ανθρώπων που δεν μπορούν να υποφέρουν τις ταλαιπωρίες του πολέμου με τις δυνάμεις του σκότους.

Και το όνειρό τους, αυτή η ειδυλλιακή εικόνα των καλών και αγαπημένων ανθρώπων, που κάνουν να βασιλέψη ο Χριστός επάνω σε τούτη τη γή, αυτός ο πειρασμός της ερήμου, είναι ένα όνειρο καταδικασμένο από τον ίδιο τον Κύριο.

Άς ρίξουν οι υπεραισιόδοξοι μια ματιά στό ΚΔ' Κεφάλαιο του κατά Ματθαίον Ευαγγελίου για να ιδούν πώς προφητεύει ο Κύριος το τέλος των καιρών:

“Και εξελθών ο Ιησούς επορεύετο από του ιερού[^] και προσήλθον οι μαθηταί αυτού επιδείξαι αυτώ τας οικοδομάς του ιερού.

Ο δε Ιησούς είπεν αυτοίς[^] ου βλέπετε ταύτα πάντα; αμήν λέγω υμίν, ου μη αφεθή ώδε λίθος επί λίθον, ός ου καταλυθήσεται. Καθημένου δε αυτού επί του όρους των Ελαιών προσήλθον αυτώ οι μαθηταί κατ' ιδίαν λέγοντες[^] ειπέ ημίν πότε ταύτα έσται, και τι το σημείον της σής παρουσίας και της συντελείας του αιώνος; Και αποκριθείς ο Ιησούς είπεν αυτοίς[^] Βλέπετε μη τις υμάς πλανήση. Πολλοί γάρ ελεύσονται επί τω ονόματί μου λέγοντες, εγώ ειμί ο Χριστός, και πολλούς πλανήσουσι. Μελλήσετε δε ακούειν πολέμους κία ακοάς πολέμων οράτε μη θροείσθε δει γάρ πάντα γενέσθαι, αλλ' ούπω εστί το τέλος. Εγερθήσεται γάρ έθνος επί έθνος και βασιλεία επί βασιλείαν και έσονται λιμοί και λοιμοί κία σεισμοί κατά τόπους[^] πάντα δε ταύτα αρχή ωδίνων.

Τότε παραδώσουσιν υμάς εις θλίψιν και αποκτενούσιν υμάς, και έσεσθε μισούμενοι υπό πάντων των εθνών διά το όνομά μου. Και τότε σκανδαλισθήσονται πολλοί και αλλήλους παραδώσουσι και μισήσουσιν αλλήλους. Και πολλοί ψευδοπροφήται εγερθήσονται και πλανήσουσι πολλούς. Και διά το πληθυνθήναι την ανομίαν, ψυγήσεται η αγάπη των πολλών. Ο δε υπομείνας εις τέλος ούτος σωθήσεται. Και κηρυχθήσεται τούτο το Ευαγγέλιον της Βασιλείας εν όλη τη οικουμένη εις μαρτύριον πάσι τοις έθνεσι, και τότε ήξει το τέλος. Όταν ούν ιδητε το βδέλυγμα της ερημώσεως το ρηθέν διά Δανιήλ του προφήτου εστώς εν τόπω αγίω - ο αναγινώσκων νοείτω - τότε οι εν τη Ιουδαία φευγέτωσαν επί τα όρη, ο επί του δώματος μη καταβαινέτω άραι τα εκ της οικίας αυτού, και ο εν τω αγρώ μη επιστρεψάτω οπίσω άραι τα μάτια αυτού. Ουαί δε ταίς εν γαστρί εχούσαις και ταίς θηλαζούσαις εν εκείναις ταίς ημέραις. Προσεύχεσθε δε ίνα μη γένηται η φυγή υμών χειμώνος μηδέ Σαββάτω. Έσται γάρ τότε θλίψις μεγάλη, οία ου γέγονεν απ' αρχής κόσμου έως του νύν ουδ' ου μη γένηται. Και ει μη εκολοβώθησαν αι ημέραι εκείναι, ουκ αν εσώθη πάσα σάρξ[^] διά δε τους εκλεκτούς κολοβωθήσονται αι ημέραι εκείναι. Τότε εάν τις υμίν είπη, ιδού ώδε ο Χριστός ή ώδε, μη πιστεύσητε[^] εγερθήσονται γάρ ψευδόχριστοι και ψευδοπροφήται και δώσουσι σημεία μεγάλα και τέρατα, ώστε πλανήσαι, ει δυνατόν, και τους εκλεκτούς. Ιδού προείρηκα υμίν. Εάν ούν είπωσιν υμίν, ιδού εν τη ερήμώ εστί, μη εξέλθητε, ιδού εν τοις ταμείοις, μη πιστεύσητε[^] ώσπερ γάρ η αστραπή εξέρχεται από ανατολών και φαίνεται έως δυσμών, ούτως έσται και η παρουσία του υιού του ανθρώπου[^] όπου γάρ εάν ή το πτώμα, εκεί συναχθήσονται οι αετοί. Ευθέως δε μετά την θλίψιν των ημερών εκείνων ο ήλιος σκοτισθήσεται και η σελήνη ου δώσει το φέγγος αυτής, και οι αστέρες πεσούνται από του ουρανού, και αι δυνάμεις των ουρανών σαλευθήσονται. Και τότε φανήσεται το σημείον του υιού του ανθρώπου εν τω ουρανώ, και τότε κόψονται πάσαι αι φυλαί της γής και όψονται τον υιόν του ανθρώπου ερχόμενος επί των νεφελών του ουρανού μετά δυνάμεως και δόξης πολλής. Και αποστελεί τους αγγέλους αυτού μετά σάλπιγγος φωνής μεγάλης, και επισυνάξουσι τους εκλεκτούς αυτού εκ των τεσσάρων ανέμων απ' άκρων ουρανών έως άκρων αυτών. Από δε της συκής μάθετε την παραβολήν. Όταν ήδη ο κλάδος αυτής γένηται απαλός, και τα φύλλα εκφύη, γινώσκετε ότι εγγύς το θέρος[^] ούτω και υμείς όταν ιδητε ταύτα πάντα, γινώσκετε ότι εγγύς εστιν επί θύραις[^] αμήν λέγω υμίν, ου μη παρέλθη η γενεά αύτη έως αν πάντα ταύτα γένηται. Ο ουρανός

και η γή παρελεύσονται, οι δε λόγοι μου ου μη παρέλθωσι. Περί δε της ημέρας εκείνης και της ώρας ουδείς οιδεν, ουδέ οι άγγελοι των ουρανών, ειμή ο Πατήρ μου μόνος. 'Ωσπερ δε αι ημέραι του Νώε, ούτως έσται και η παρουσία του υιού του ανθρώπου. 'Ωσπερ γάρ ήσαν εν ταίς ημέραις ταίς πρό του κατακλυσμού τρώγοντες και πίνοντες, γαμούντες και εκγαμίζοντες, άχρι ής ημέρας εισήλθε Νώε εις την Κιβωτόν, και ουκ έγνωσαν έως ήλθεν ο κατακλυσμός και ήρεν άπαντας, ούτως έσται και η παρουσία του υιού του ανθρώπου.

Τότε δύο έσονται εν τω αγρώ, ο εις παραλαμβάνεται και ο εις αφιέται^ δύο αλήθουςαι εν τ~'Ωω μυλώνι, μία παραλαμβάνεται και μία αφιέται. Γρηγορείται ούν, ότι ουκ οίδατε ποία ώρα ο Κύριος υμών έρχεται...”.

Ρωτούν οι Μαθηταί να τους πη ο Κύριος ποιο θα είναι το σημείον της Παρουσίας του και της συντελείας του αιώνος, και αποκρινόμενος ο Χριστός αρχίζει με τις λέξεις: “Βλέπετε μη τις υμάς πλανήση”. Θα υπάρξη λοιπόν φοβερός κίνδυνος της πλάνης στό τέλος των καιρών, και αυτό γιατί “πολλοί ελεύσονται επί τω ονόματί μου λέγοντες, εγώ ειμί ο Χριστός, και πολλούς πλανήσουσι”. Πολλοί θα έλθουν που θα λένε πώς αυτοί είναι ο Χριστός, ή πώς είναι αντιπρόσωποί του, ή αποσταλμένοι του, ή διδάσκαλοι του Χριστιανισμού, άνθρωποι που θα ισχυρίζονται ότι είναι Χριστιανοί χωρίς να είναι στ' αλήθεια. Και αυτοί δεν θα μείνουν χωρίς ανταπόκρισι στις καρδιές των ανθρώπων, αλλά θα οδηγήσουν πολλούς στην πλάνη.

Δεν μιλάει λοιπόν ο Χριστός για τους φανερούς εχθρούς του Θεού, δεν μιλάει για τους υλιστάς, για τους κομμουνιστάς, για τους αθέους, αλλά γι' αυτούς που εμφανίζονται σαν φίλοι του Θεού, σαν Χριστιανοί, χωρίς να είναι στ' αλήθεια. Από αυτούς θέλει να γλυτώση ο Χριστός τους πιστούς, γιατί αυτοί είναι ο μέγας τους εχθρός, οι υποκριταί, “οι δυνάμενοι πλανήσαι”.

Ύστερα περιγράφει ο Χριστός μερικά σημεία που θα είναι αρχή ωδίνων. Πολέμους και ακοάς πολέμων, λιμούς, λοιμούς, σεισμούς. Όλα αυτά δεν θα είναι ακόμη το τέλος αλλά η αρχή του τέλους. “Τότε παραδώσουσιν υμάς εις θλίψιν και αποκτενούσιν υμάς” και θα σάς μισή όλος ο κόσμος για το όνομά μου.

Τότε θα σκανδαλισθούν πολλοί από τους Χριστιανούς και θα αρχίσουν να προδίδουν ο ένας τον άλλον και να μισούνται μεταξύ τους. Και πολλοί ψευδοπροφήται θα γυρνούν ανάμεσά τους και θα παρασύρουν πολλούς στην πλάνη. Και καθώς θα πληθαίνη η ανομία, η αγάπη των πολλών προς τον Θεό και προς τον πλησίον θα κρωύση. Θα σωθή δε μόνον εκείνος που θα σηκώση με υπομονή και καρτερία όλους αυτούς τους πειρασμούς μέχρι το τέλος.

Μέσα σ' αυτό το χάος της αποστασίας και της ψυχρότητος, θα συντελεσθή το κήρυγμα του Ευαγγελίου σε όλη την οικουμένη, για να το γνωρίσουν όλοι οι άνθρωποι, για ν' ακούσουν όλοι οι άνθρωποι το κάλεσμα του Θεού. Επειδή όμως “πολλοί εισι κλητοί, ολίγοι δε εκλεκτοί”, το Ευαγγέλιο αυτό θα το ακούσουν οι άνθρωποι, αλλά δεν θα δεχθούν, θα το μάθουν αλλά δεν θα το ζήσουν. Θα μείνη “εις μαρτύριον πάσι τοις έθνεσι” φοβερή μαρτυρία ότι οι άνθρωποι ήξεραν την αλήθεια, και ότι αν δεν την ακολούθησαν, αυτό δεν οφείλεται σε άγνοια, αλλά σε αποστροφή προς το φώς. Τότε λοιπόν “ήξει το τέλος”.

Όταν γίνουν όλα αυτά και αποκορυφωθή η εν γνώσει αποστασία, τότε θα έρθη το τέλος του κόσμου και η Δευτέρα Παρουσία του Χριστού.

Κατόπιν ο Χριστός αρχίζει να μιλάη για κάτι φαινομενικά άσχετο προς το τέλος του κόσμου, για την καταστροφή της Ιερουσαλήμ. Αλλά η καταστροφή αυτή, που έγινε σαράντα χρόνια μετά, είναι στην πραγματικότητα η προεικόνισις του τέλους του κόσμου.

Όταν ολοκληρώθηκε η αποστασία του Ισραήλ, όταν γνώρισαν τον Χριστό και αντί να τον δεχθούν τον σταύρωσαν και κυνήγησαν τους μαθητάς του, τότε ήρθε και το τέλος της Ιερουσαλήμ. Τότε, όπως προφήτευσε ο Δανιήλ, το βδέλυγμα της ερημώσεως ήλθε και στάθηκε στον άγιο τόπο του Ναού, και δεν έμεινε από αυτόν “λίθος επί λίθον” και όλα τα ιερά και τα όσια των Ισραηλιτών σκόρπισαν και χάθηκαν. Έτσι θα γίνη και με τον νέον Ισραήλ, τον χριστιανικό κόσμο. Όπως ο παλιός Ισραήλ, εκλήθηκε κι αυτός να γίνη παιδί του Θεού^ αλλ' όπως ο παλιός Ισραήλ, εκλώπησε κι αυτός τον ευεργέτη Πατέρα του, και αντί να ζητήση την Βασιλεία του Θεού, ζήτησε την βασιλεία του ανθρώπου. Όταν λοιπόν η αποστασία του φθάση στό απροχώρητο, θα ισχύση και γι' αυτόν η προφητεία του Δανιήλ.

Θα βρεθή και γι' αυτόν το βδέλυγμα της ερημώσεως που θα σταθή στον άγιο τόπο του Θεού, στην

Εκκλησία Του και στους Ναούς Του, θα έλθει ο Αντίχριστος που θα καθήση στον τόπο του Θεού και θα ζητήσει να λατρεύσουν αυτόν στην θέση του Θεού. Τότε τα ιερά και τα όσια του Νέου Ισραήλ, η πραγματική Εκκλησία του Χριστού θα σκορπίσει, κυνηγημένη στις άκρες του κόσμου, και, όπως έγινε τότε που καταστράφηκε η Ιερουσαλήμ από τους Ρωμαίους, όσοι έμειναν πιστοί στον Θεό και ακολούθησαν τον Χριστό του, πέρασαν στον Νέο Ισραήλ, έτσι θα γίνη και στο τέλος του κόσμου, ο πραγματικός και αιώνιος Ισραήλ, τα αληθινά τέκνα του Θεού θα περάσουν στην Νέα Ιερουσαλήμ, την χειροποίητο και αιώνια πόλι, που η αγάπη του Θεού ετοίμασε.

Όταν λοιπόν θα δήτε το βδέλυγμα της ερημώσεως να στέκεται στον άγιο τόπο του Θεού, τότε όσοι είναι πραγματικοί πιστοί, άς φύγουνε στα όρη, άς ανεβάσουνε το νού τους στις κορυφές της πνευματικής ζωής και άς αποκόψουνε τους δεσμούς τους με τους νεκρούς ανθρώπους του κόσμου., Όποιος έχει ανεβή ψηλά στα δωμάτια της προσευχής, άς μη κατεβή από την ουράνια αυτή πολιτεία του, στις μάταιες φροντίδες ετούτου του κόσμου, και “ο εν τω αγρώ”, “ο επιβαλών την χείρα επ’ άροτρον”, ο εργαζόμενος τα έργα του Θεού, άς μη γυρίση πίσω στα μάταια έργα των ανθρώπων. Αλλοίμονο δε στις ψυχές εκείνες που θα έχουν ακόμη το παιδί στην κοιλιά τους και δεν θα έχουν γεννήσει καρπό πνευματικό, και αλλοίμονο σε όσους θα τρέφονται ακόμη με γάλα και δεν θα έχουν γευθή την στερεά τροφή του Πνεύματος. Προσεύχεσθε δε να μη μας βρή το τέλος του κόσμου κάτω από συνθήκες σκληρές, έχοντας παγωμένη την καρδιά σας και δεμένα τα πόδια του πνεύματός σας. Γιατί θα έρθη τότε στους πιστούς θλίψις μεγάλη, όση δεν έγινε από την αρχή του κόσμου. Και εάν δεν εσυντομεύονταν οι ημέρες εκείνες, δεν θα σωζόταν καμμία ψυχή, αλλά οι ημέρες εκείνες θα συντομευθούν για το χατήρι των εκλεκτών, για να μη πλανηθούν και χαθούν κι εκείνοι.

Τότε αν σάς πη κανείς ότι ήρθε ο Χριστός και βρίσκεται εδώ ή εκεί μη τον πιστέψετε, γιατί θα φανούν ψευδόχριστοι και ψευδοπροφήτες που θα κάνουν σημεία και τέρατα για να πλανήσουν, εάν μπορέσουν, και τους εκλεκτούς. Και συνεχίζει ο Κύριος: “Ιδού προείρηκα υμίν”. Να, λοιπόν, σάς τα είπα όλα από πρίν.

Εάν σάς πούν ότι ήρθε ο Χριστός και βρίσκεται κάπου σε μια έρημο ή σε μια πόλι, μη τους πιστέψετε^ γιατί, όταν έρθη ο Χριστός δεν θα έρθη στα κρυφά, αλλά θα δούνε το φώς του οι άνθρωποι σαν το φώς της αστραπής απ’ την ανατολή ως τη δύσι, και μπροστά του θα συνταχθούνε, άθελά τους, όλοι οι άνθρωποι.

Αμέσως δε μετά την θλίψι που θα νοιώσουν οι πιστοί τις τελευταίες εκείνες ημέρες του κόσμου, ο ήλιος και η σελήνη θα σκοτισθούν και τα αστέρια θα πέσουν από τον ουρανό. Και τότε θα φανή στον ουρανό ο σταυρός, “το σημείον του υιού του ανθρώπου”, και τότε θα κλάψουν όλες οι φυλές της γής και θα δούνε τον Υιό του ανθρώπου να έρχεται επάνω στις νεφέλες του ουρανού με δύναμι και δόξα πολλή. Και οι άγγελοί Του θα μαζέψουν όλους τους εκλεκτούς του Θεού από τις τέσσερες άκρες του ουρανού και της γής.

Όταν δήτε την συκιά να βγάξη φύλλα, καταλαβαίνετε από τούτο το σημάδι ότι έρχεται το καλοκαίρι. Έτσι και όταν δήτε να γίνονται όσα σάς προείπα, να ξέρετε ότι το τέλος πλησιάζει. Σάς λέγω αλήθεια πώς πρίν περάση η γενιά αυτή των ανθρώπων, θα καταστραφή η Ιερουσαλήμ, και πρίν περάση η γενιά των Χριστιανών, πρίν μπορέσουν να την αφανίσουν τα κακά που θα την βρουν, όλα όσα σάς είπα θα γίνουν. Ο ουρανός και η γή θα περάσουν, αλλά τα λόγια μου δεν θα περάσουν.

Μη με ρωτάτε ποιά μέρα ή μετά πόσον καιρό θα γίνουν όλα αυτά, γιατί την ημέρα αυτήν ούτε άγγελοι των ουρανών τη γνωρίζουν.

Μόνον εσείς να είσαστε πάντοτε έτοιμοι για την ημέρα αυτήν για να μην έρθη όπως ο κλέφτης και σάς βρή ανέτοιμους.

Οι μέρες που θα ξανάρθη ο Υιός του ανθρώπου θα είναι όπως ήταν οι ημέρες του Νώε. Όπως τις ημέρες λίγο πρίν από τον κατακλυσμό, οι άνθρωποι αμέριμνοι έτρωγαν, έπιναν και παντρευόντουσαν, σά να μη επρόκειτο τίποτε να συμβή, ως την ημέρα που μπήκε ο Νώε στην

Κιβωτό και άρχισε ο κατακλυσμός, που τους έπνιξε όλους χωρίς να προλάβουν να καταλάβουν τι γινόταν, έτσι θα είναι και οι μέρες που θα έρθη ο Υιός του ανθρώπου.

Τότε μαζί θα δουλεύουν οι άνθρωποι και απ' αυτούς ο ένας θα αρπάζεται από τους αγγέλους σιμά στον Θεό, και ο άλλος θα αφήνεται μακριά του.

Μένετε λοιπόν ξύπνιοι γιατί δεν ξέρετε ποιά ώρα έρχεται ο Κύριός σας

<http://athos.forumup.gr/about2134-athos.html>